

גיליון ענפים פרשת בשלח

בראשות הרה"ג
ד' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

"דבר אל בני ישראל ויסעו"

הדרך לישועה היא במעשה

בפרשת בשלח אנו קוראים על רגע דרמטי: עם ישראל עומד על ים סוף. הים לפניה, המצרים מאחוריהם, וסכנה מכל עבר - אסון! משה רבנו צועק לקדוש ברוך הוא: "תציל אותנו", מתחנן להושיע.

והתשובה של בורא עולם מפתיעה ומהפכת את הראש: "ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי? דבר אל בני ישראל ויסעו!" (שמות יד, טו).

איזה מין משפט זה? זה ההפך מכל מה שמלמדים אותנו! הרי מה מוטל על יהודי לעשות בעת צרה? לצעוק לה! לשווע לו! "ולעבדו ככל לבבכם" - איזו היא עבודה שבלב? זו תפילה!

אלא מה: יש רגעים שאדם מתפלל, אך לבו לא מאמין. ועל זה הקדוש ברוך הוא אומר: "מה תצעק אליי? אני לא יכול לקרוע להם את הים - לקחתם לי את הכח". הם צועקים, אבל אין להם אמונה.

"דבר אל בני ישראל ויסעו" - תגידו להם שיסעו, שימסרו נפש! תראו לי שאתם מאמינים בי, תיכנסו

ליים, ואני אקרע לכם את הים. הם לא האמינו בגדולתו של ה', כי זו היתה הפעם הראשונה בהיסטוריה של קריעת ים סוף. הם לא הכירו את היכולת המדהימות של בורא עולם.

וזוהו מוסר השכל בשבילנו. לפני שאתה מתפלל, יש דבר חשוב מכל: אמונה שהקדוש ברוך הוא יכול לפתור לך את הבעיה.

לפעמים המציאות מחלישה אותנו. אדם מחפש פרנסה וחושב: אין לי עבודה, אין לי כישורים מיוחדים - הוא לא מאמין שתהיה לו פרנסה. בחור רווק שמחפש הרבה שנים, הוא לא מאמין שהוא יתחתן כי סירבו לו כל כך הרבה. והוא צועק לה'.

אומר לו הקדוש ברוך הוא: איבדת את הדבר החשוב ביותר שיש ליהודי - את האמונה שאני יכול להושיע אותך! מה תצעקי אליי? תראי לי במעשים שלך שאת מאמינה שאני יכול להושיע אותך ברגע אחד.

אם אדם חייב מיליון וחצי שקלים, אני אומר לו: "אני לא יודע איך, אבל אם אתה לא מאמין שבורא עולם יכול לסדר לך את זה - הוא לא יסדר לך את זה". אתה תתפלל, אבל אם אתה לא מאמין שהקדוש ברוך הוא יכול לשלוח לך כסף, על מה התפילה שלך תיתפס?

הים נקרע להם רק כשנכנסו למים והגיעו מים עד נפש. נחשון בן עמינדב הראה במעשיו.

אמונה זה לא רק דיבורים. החזון איש קורא לזה "מצפצפים אמונה". "אני מאמין, אני מאמין", וכשזה מגיע לשעת מעשה - נכשל. "דבר אל בני ישראל ויסעו" - תראה במעשים שלך שאתה מאמין, והקדוש ברוך הוא יושיע אותך.

שבת שלום ומבורך!

04
שאל את הרב
חותר לקרוא
לתינוק בשמו לפני
הברית?

03
מידי שבת
אם לא יהיו מחלות?

10
הרב רפאל אוהיון
אוף מה הוא רוצה
ממני שוב?

05
הרב
יצחק פנגר
מהו המפתח
לעולם מתוק?

08
הרבנית מיטל דאודי
מתי קשה לומר תודה?

12
הרב דוד פריוף
מי ירה לי ברגל?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב"ש
כניסה	16:56*	16:54	16:56
ציאה	17:47	17:45	17:48
ר"ת	18:24	18:19	18:23

ירושלים: לנוהגים 40 דק' 16:36

אתפים
באחזקת תורה!
מעל 180 אברכים לומדים בבניין "ביע אומר"
ואתם יכולים להיות חלק מזה!
לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

פינת ההשראה מהרב

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי הגאון המופלג ר' יגאל כהן שליט"א. ראש מוסדות יביע אומר, וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל.

רציתי לשאול את כת"ר שליט"א אודות בקבוק לחימום הבטן, האם מותר למלאותו מים חמים בשבת, או שמא יש לחוש בכך לאיסור הטמנה, שכן חום המים נשמר היטב בתוך הבקבוק, והרי זה כהטמנה בדבר שאינו מוסיף הבל. בתודה מראש ישראל פרץ תל אביב

***

לכבוד ידידי ורעי היקר והנעלה הר"ר ישראל פרץ הי"ו תל אביב.

אודת שאלת מר, האם מותר בשבת למלאות בקבוק שומר חום המיועד לחימום הבטן או שמא הרי זה בגדר הטמנה, הנני להשיב בקצרה כמסת הפנאי.

הנה בגמ' (שבת נא ע"א), מבואר שאף שאסור להטמין בשבת בדבר שאינו מוסיף הבל. (דוגמא לדבר אסור בשבת לכסות את סיר החמין שעל הפלאטה בשמיכה, אלא אם כן עשה זאת כבר מערב שבת, שבאופן כזה מותר לחזור ולכסות את הסיר בשבת, אם כל המאכלים שבסיר מבושלים). מכל מקום אם העביר את התבשיל מכלי שנתבשל בו לכלי אחר, מותר להטמינו לאחר מכן בדבר שאינו מוסיף הבל.

וכן פסק הרמב"ם (פ"ד מהלכות שבת ה"ה), וזה לשונו 'פנה התבשיל או המים החמין מכלי לכלי אחר מותר להטמין הכלי האחר בשבת בדבר שאינו מוסיף. כמו הדבר הצונן. שלא אסרו להטמין בשבת אלא דבר חם שהוא בכלי ראשון שנתבשל בו אבל אם פנהו מותר עד כאן לשונו.

ולדבריו נראה שיש להתיר למלאות מים בתוך בקבוק שומר חום המיועד לחימום הבטן, כיון שהוא דומה לאופן שפינהו ממיחם למיחם. והכלל בזה שכל שהוא בכלי שני אין בזה איסור הטמנה בשבת, בדבר שאינו מוסיף הבל. וכע"ז מצאנו בפוסקים להתיר השימוש בטרמוס בשבת, מהטעם הנזכר, וכ"כ בשו"ת כהנא מסייע לכהנא (סי' ה). וכ"כ בחזון איש (סי' לו). וכ"כ בספר דרכי חיים ושלום (סי' תכא). וכ"כ בספר דברי ישראל (ח"ב עמ' פד). וכ"כ בשו"ת גנזי יוסף (סי' קנא). וכ"כ בשו"ת אפרקסא דעניא (ח"ב סי' נח). וכ"כ בשו"ת יביע אומר (ח"א אור"ח סי' יד). והוא הדין בנדון דידן.

וע"ע בשו"ת שבט הלוי (שם), שכתב להחמיר לגבי טרמוס, משום שעיקר מטרתו היא לשמירת החום ואינו דומה כלל לפינהו ממיחם למיחם. אבל יש לדחות דבריו לפי המבואר בדברי הרמב"ם שבכלי שני אין איסור הטמנה, וא"כ אין מקום לחילוקו.

ולאחר זמן ראיתי בספר תורת שבת (שם סק"א), שכתב שמותר להטמין בשבת נודות של בדיל מלאים מים חמים [ווארם פלאש] אל תוך המיטה לחמם המטה, ובנוסף על הטעם הנזכר הוסיף עוד טעם, משום שלא נאסרה הטמנה אלא לצורך דבר המטומן שיעמוד בחמימותו, אבל כאן הוא לצורך המטה ולא צורך המוטומן. וסברתי שייכת גם בנדון דידן, שכן כל כוונתו אינה לצורך המים שבתוך הבקבוק, אלא כדי להתחמם מהמים.

לכן למסקנת ההלכה: מותר למלאות בקבוק מים חמים המיועד לחימום הבטן, ואין לאסור בזה משום הטמנה בדבר שאינו מוסיף הבל.

החותם בברכת כהנים באהבה

יגאל כהן

השבת

מושיקו סטרן:

כשאתה רוצה לספר לאנשים מהי 'השבת שלך'...? אין שום דרך לתת לבן אדם שלא יודע מה זה שבת, מבלי שהוא חווה אותה.

הרב יגאל:

נכון, הגמרא אומרת: יש תבלין מיוחד לשבת. חמין שתאכל אותו ביום חול וחמין שתאכל אותו בשבת - זה לא אותו טעם, זה משהו אחר. יש תבלין שרק מי ששומר את השבת, - מרגיש אותו.

פעם אמרתי לך: 'שבת זה עבודה'. צריך להתכונן לשבת. אדם שלא מתכונן לשבת - השבת לא תהיה טובה לו.

אדם שלא קונה מוצרים לשבת, שלא מענג את השבת... הוא לא הולך לבית הכנסת לשמוע את החזן של שבת, הוא מתפלל בבית.

אם אתה לא משקיע בשבת - השבת לא משקיעה בך.

מושיקו סטרן:

אתה יודע למה אני ממשיך את זה?

אתה מכיר את זה שאתה מוזמן לאירוע שלא ממש בא לך ללכת אליו? אתה צריך לבוא לסמון וי, לשים את הצ'ק, כי הוא היה אצלך וכי לא נעים... וזהו.

אבל אם אתה בא לאירוע של אדם שאתה אוהב, אתה מכין את עצמך לאירוע. אתה יודע שהלילה אתה חוזר מאוחר הביתה, אתה יודע שאתה הולך לאכול את כל המנות שיוגשו, אתה הולך לרקוד איתו, ליהנות איתו.

ככל שאתה קרוב יותר לבעל האירוע - אתה נשאר יותר שעות שם.

הרב יגאל:

בדיוק. זו השבת הקדושה. כל השומר שבת, אפילו עובד עבודה זרה - כדור אנוש - מוחלים לו. מצד אחד, המצווה הגדולה ביותר בתורה. ומצד שני - היא העבירה החמורה ביותר אם לא שומרים, ח"ו. והגמרא אומרת: "אחד משישים מגן עדן זה שבת". לא תאילנד, ולא בוקרשט... לא יודע, כל אחד והתענוג שלו.

בקיצור שבת היא תחילתו של גן עדן.

האור כבר מתפשט ברחבי הארץ

עלוני "יגל ליבי" כבר נמצאים בבתי כנסת, שכונות וקהילות כל שבוע. בואו להיות חלק מהאור שומשיך לגדול והפיצו עוד קדושה, אמונה ושמחה

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

**מדי
שבת**

רפואה חונעת

"ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצוותיו ושמתת כל חוקיו, כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך, כי אני ה' רופאך". המפרשים שואלים: אם אין מחלות, למה צריך רפואה? אתה אומר "כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך", לא אתן לך מחלות, ואתה ממשיך "כי אני ה' רופאך", אני מרפא אותך. למה צריך רפואה, הרי לא יהיו מחלות?

הרב תורה תמימה יש לו ספר תולדות חייו וקרא לו "מקור ברוך", זה ספר נפלא, יש לו חידושים יפים מאד והסגנון מיוחד במינו. וכתב שם שהוא זוכר שהיו ברוסיה שני סוגים של רופאים, יש רופא שכל פעם שיש למישהו מחלה, הוא הולך אליו ומרפא אותו. חוזרת המחלה - הולך עוד פעם לרופא והוא מרפא אותו, כל פעם שהוא חולה, הולך לרופא ומשלם לו. ויש רופא אחר שבתחילת השנה משלמים לו סכום כסף, והוא נותן לך 'ביטוח' לשנה שלמה, כותב לך רצפט: תאכל כך, תשתה כך, תעשה הליכה וכדומה, וככה לא תהיה חולה בכלל, לא תצטרך לבוא לרופא, זוהי "רפואה מונעת".

רפואה מונעת היא הרפואה הכי טובה בעולם! הרמב"ם כתב בהלכות דעות (פרק ד) איך האדם אמור להתנהג בשביל להיות בריא, תעשה כך, תאכל כך, תשתה כך, תתעמל כך וכו'. והוא כתב שם: "כל המנהיג עצמו בדרכים אלו שהורינו, אני עָרֵב לו (לא עָרֵב) שאינו בא לידי חולי כל ימיו, עד שיזקין הרבה וימות, ואינו צריך לרופא".

גם כאן הקב"ה אומר: "כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך". למה לא אשים עליך? "כי אני ה' רופאך", אני הרופא שלך. ולא כמו הרופא הראשון שזה נוח לו שאתה חולה, כי כל פעם אתה משלם לו כסף. אני לא כמו הרופא הזה, אלא כמו הרופא השני, מעיקרא לא יהיו לך מחלות. כולם מבינים ש"אני ה' רופאך" הכוונה מרפא אותך, ואז מקשים: אם אין מחלות, מה יש לרפואת? אבל הכוונה היא: "אני ה' רופאך" - אני הרופא שלך, רופא מהסוג השני שרוצה שתהיה בריא.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

**דרך
חדשה**
הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

נותן מטלה ואת האפשרות לבצע

האוצר בך

אמר רבי זושא מאניפולי זיע"א: "כשאעלה לשמים לאחר מאה ועשרים שנה, לא יתבעו ממני מדוע לא הייתי כאברהם אבינו וכשאר הצדיקים. אלא יתבעו ממני: מדוע לא הייתי רבי זושא? מדוע לא מיציתי את כל כוחותי וכשרונותי הגלומים "באוצר" שבתוכי?"

וכן אמר רבי יחזקאל אברמסקי זיע"א, עיקר התביעה עלינו לאחר מאה ועשרים תהיה: "על מה שהיה מסוגל לצמוח ממנו לפי כשרונותיו, ולא הוציא זאת לפועל". פניני רבינו יחזקאל (עמוד ו).

אין נברא סתם

הגרא"ל שטיינמן זיע"א אמר: הנה כל הברואים שבעולם נבראו לצורך האדם. היות והוא מובחר הבריאה, שנברא כדי לעבוד את הקב"ה. והנה האדם אינו יודע באיזה תפקיד משמש כל נברא בעולם, ולאיזה תכלית נברא כל בעל חי. ומה היה חסר לעולם ללא בריאה זו, רק הקב"ה יודע, אבל זה ברור שלא נברא כלום בחינם ללא צורך.

ולפעמים, בזמן שאדם נפגש באיזה דבר ורואה את התועלת, מבין הצורך לזה בבריאה. ובעיקר מה שיש לעמוד על הצורך של הנבראים לאותו דבר, ללמד את האדם, שיבוא להכרה מה חסר ללא דבר זה. 'מלא פי תהלתך ח"ב (עמוד תרס"ז).

יפה עושה שמנצלו

בספר צדיק כתמר יפרח (עמוד ר"ה) מסופר, שרבי אהרן לייב שטיינמן זיע"א ראה משניות שביעית עם איורים, שיהיה קל ללמוד להבין את המשנה באופן מוחשי, הגיב הרב, "שכל אחד, מה שה' אותו חנן שיכול להועיל לזכות את הרבים, מוטל עליו לעשות, וכיון שיש ליהודי הזה כשרון מיוחד לציר, יפה עושה שמנצלו לדברים טובים!"

מציאות אחרת

אמר רבי חיים מבריסק זיע"א: "הנה יסוד עם ישראל הוא נשמתם, וכל יחיד ויחיד יש לו שורש נשמתו שלו. ולכל אחד ניתנו כוחות מיוחדים עד היכן יכול הוא להגיע לפי שורש נשמתו, ובוזו חלוק גם כן כל אחד ואחד מישראל, שאחד ששורש נשמתו גדול מחברו, אין הכוונה שהרי הוא כחברו, אלא שיש לו תוספת מעלה, שלא שורש נשמה גדול יותר, אלא הוא מציאות אחרת לגמרי, לפיכך אין יכול האדם לומר, הרי הגעתי לדרגת חברי, ויותר איני צריך, שורש נשמתו יכול להגיע לדרגות גדולות יותר, הרי אם אינו מגיע לכך, הרי שהוא גרוע מחברו, שלא יכול היה להגיע אלא רק למה שהגיע". תורת חיים מהגר"ח מבריסק (פרשת ויקרא).

הזדמנות מיוחדת להזמין את אחד מרבני הכולל של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכוי הרבים

חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'

גשמי ברכה אצלכם בסלון

בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים - תכניסו אור חדש!
התקשרו ונשמח לעזור <<< 03-8000-770

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"ואהבתם את הגר"

(דברים י' י"ט)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי מיוחד, המקפיד לתת כבוד לכל אחד ואחד, שיש לו שכן מאד מעניין, ובהליכותיו בקודש הוא תמיד מתעניין. חיבת המצוות אצלו בוערת, ואהבתו לתורה אינה נגמרת. והוא מתפלל בדבקות לאבינו שבשמים, וכשמסיים הוא רוצה למחוא לו כפיים. ולאחרונה לו התברר, שהשכן הוא גר צדק שנתעלה מאד מהר, ושואל אם מותר לספר על כך לחבר?

ועניתי שאם הוא יודע שגר הצדק בזה מתפאר, על שזכה בקיום המצוות להזהר, ולהתקרב לבורא עולם, הגדול והטוב המושלם, להכנס תחת כנפי השכינה, שאותו כיום היא מרנינה, ובדבריו הוא אותו מתכוין לשבח, ולא חס ושלום להתבדח, ולהודיע רוממות מעלת הגר, שעשה מסירות נפש להתגייר, ועזב את מנעמי העולם הזה, ואת עברו כגוי כיום הוא בזה, באופן כזה מותר לספר, שהשכן הצדיק שלו הוא גר, ובעבודת ה' אותנו זה מעורר (חפץ חיים דרשו כלל ב' הערה 49).

ולסיום אקיים מה שנתבקשתי מאת יהודי נחמד לעורר, לחזק את מידת הויתור לחבר, שבזה על יצרנו הרע אנו צריכים להתגבר:

יום אחד יצא החפץ חיים מבית המדרש, ודיבר עם חתנו בלימוד בלב נרגש. תוך כדי שקיימו בעצמם את מצות "ובלכתך בדרך", בלימוד עיוני ומעמיק ולא רק בערך, הופיע אדם באמצע הרחוב פתאום, שלא אמר ולא דיבר מאום, וניקה לחפץ חיים לכלוך שהיה על בגדיו, ומיד נעלם ושב על עקביו. כשהסתובב החפץ חיים לראות לאן נעלם, הצטער מאד ובלבו מעט נכלם, על שלא הספיק לומר לו חזק וברוך, כי מדת הכרת הטוב היא כמו הלכה בשולחן ערוך. וכך כל הדרך היה בצער, עד שהגיע לפתח השער.

אך כשנכנס לביתו לפתע זרח מאושר, ובני ביתו ניצלו מיד את שעת הכושר, ושאלוהו: מה גרם לשינוי מצב הרוח, ואולי כבר לא מעיק עליו הקור והרוח. ענה להם החפץ חיים, תשובה חשובה ודרך חיים, והצליח את כל הסובבים מיד להדהים: שאותו פלוני ניקה לי את מעילי גם מבפנים. הוא גנב לי את כל הכסף שהיה בכיס המעיל, הוא קיבל את ההכרת הטוב שלו וזכיתי גם אני לו להועיל.

ויהי רצון שנוכה לראות את הטוב בכל יהודי פשוט או יקר, ולחזק את העין הטובה על חברינו ולעשות את זה עיקר. וכך נוכה בינינו להרבות שלום, ויבוא משיח צדקנו מהרה, כמתוך חלום. אמן!

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לבשל כבד ששהה במקרר יותר
מג' ימים קודם צלייתו?

כבד ששהה ג' ימים ללא צלייה אסור לבשלו לאחר מכן, אלא אם כן הקפואו, שאף לאחר ג' ימים מותר לבשלו לאחר צלייתו. אבל אם שהה ג' ימים במקרר (ולא מקפוא), אסור לבשלו לאחר צלייתו. (ש"ע שם סעיף יב. שו"ת יחיה דעת ח"ה סי' מ. שו"ת יביע אומר ח"ב י"ד סי' ד אות ה-ו).

האם מותר לקרוא שם לילד קודם הברית
מילה?

לכתחילה אין לקרות שם לילד קודם ברית המילה, מכמה טעמים. ומכל מקום אם יש צורך כגון שהילד חולה רח"ל, ורוצים להתפלל עליו יש מקום להקל להקדים קריאת שמו אף קודם הברית מילה, ובכל אופן יעשו שאלת חכם, וכל מקרה לגופו. (הארכנו בזה בשו"ת הוראה למעשה ח"א שיראה אור בקרוב בעו"ה).

מה מברכים על ריחאן תימני?

הריחאן התימני הוא עץ, ולכן ברכתו בורא עצי בשמים, אמנם יש ריחאן הנקרא 'ריחאן בגדאדי', שהוא דומה במקצת לריחאן התימני, אשר ברכת ריחו בורא מיני בשמים, ולכן צריך להשים לב שלא להתבלבל בניהם. (חזון עובדיה ברכות עמ' שכא. שו"ת עולת יצחק רצאבי ח"ב סי' עז).

האם טוסטר חשמלי חייב בטבילת כלים?

מעיקר הדין אין צריך להטבילו כלל. אולם טוב ונכון להקנותו לגוי ולחזור ולשאול ממנו, ובכך נפטר מטבילת כלים. או שיפקירונו בפני שלושה ויחזור וישתמש בו מן הפקר. (הליכות עולם ח"ז עמ' רסה והלאה. שו"ת אגרות משה יו"ד ח"ג סי' כד).

ענפים

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

גילאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

צוות חם
ואוהב

ארוחות
מפנקות

בניין חדש
ומפואר

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ
ואהבת ישראל!

בפרשת בשלח, יוצא עם ישראל לדרך במדבר אחרי קריעת ים סוף, ומגיע למקום שנקרא "מרה". הם צמאים, אבל מהמים של מרה הם לא יכולים לשתות, כי הם מרים. אבל שימו לב היטב: הפסוק אומר "ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם" (שמות ט"ו, כ"ג). מדגישים בספרי החסידות שיש פה רעיון מוסרי. הדגש אינו על כך שהמים מרים, אלא "כי מרים הם", והכוונה, "הם" - עם ישראל. בגלל שעם ישראל היה ממורמר, הם טעמו טעם מר במים.

השיעור עבורנו - כשאתה מרגיש מרירות פנימית, אז כל העולם מר. כל אחד מאתנו הרגיש את זה פעם. אם קמתם בבוקר על "צד ימין" - כל העולם נראה נחמד, השכנים, מזג האוויר ואפילו העבודה. אבל אם אתם קמים על "צד שמאל" - אתם שונאים את כולם. את השכנים, את מזג האוויר וכמובן את העבודה. כלומר, המפתח לעולם טוב יותר, הוא שיפור הפנימיות של עצמנו.

פתרונות? בבקשה. חכם אחד נטה למות. תלמידיו התקבצו סביבו, ואחד התלמידים אזר אומץ ושאל: "כבודו, איך תמיד הצלחת לשמור על מצב רוח חיובי? החיים של הרב לא היו קלים, עליות, ירידות, התמודדויות סביבתיות וחברתיות, ובכל זאת הרב היה שומר על מצב רוח חיובי. הכי צד?"

הוא ענה להם: "בכל בוקר, כשאני קם, אני שואל את עצמי - מה אני בוחר להיות היום? מריר או חלבי? שמח או עצוב? ואני פשוט בוחר להיות שמח" (הגמרא אומרת על הפסוק "לבן שיניים מחלב" (בראשית מ"ט, י"ב): "אמר רבי יוחנן, טוב המלכין שיניים לחברו (מי שמחייך לחברו) יותר ממשקהו חלב" (כתובות קיא, ב').

נסכם זאת בשלוש נקודות מעשיות:

1. בכל זמן ובכל מצב, ישנה אפשרות לבחור - להיות "חלבי" ולא "מריר", שמח או עצוב, זו בחירה שלכם.
2. פתחו גישה של חמלה. כלפי עצמכם וכלפי אחרים. יותר גישה חברית ומכילה, מאשר גישה ביקורתית וקרה.
3. העולם הינו השתקפות של מה שעובר עלינו מבפנים. אם אתם רוצים לראות עולם אחר, טוב יותר, תשתדלו, כמאמר החכם - תהיו אתם השינוי שהייתם רוצים לראות בעולם.

■ "אל תבכה על מה שהמצצת, אלא חיך על מה שלמדת."

שובר שגרה שברירית

שמי נתי, בן 36, נשוי ואב לארבעה. מבחוץ - הכל רגיל. עובד בעסק משפחתי, שומר תורה ומצוות, משתדל להיות אבא טוב. אבל הסיפור שלי התחיל מכשיר קטן מאוד.

זה התחיל בקטנה - קבוצות וואטסאפ, מיילים, חדשות. ואז הגיעו הסרטונים. והרשתות. והמשחקים. לא הימורים, לא מראות אסורות, "סתם" תכנים. אבל שעות.

אשתי ניסתה לדבר איתי. "נתי, אתה לא באמת איתנו בבית הילדים מתגעגעים אליך גם כשאתה בבית". אבל אני הגנתי על עצמי: "אני זה שעובד קשה, מגיע לי זמן לעצמי".

ערב אחד זה קרה, יום ראשון אחד. אני חוזר הביתה מהעבודה, פותח את הדלת והשקט בבית צורם. הילדים לא קופצים. אשתי לא מחייכת. משהו קפוא באוויר. "אנחנו צריכים לדבר", היא אמרה בקול יציב מדי.

ישבנו. היא דיברה. הרבה. על הלבד שלה. אני מרגישה גם כשאני בבית. על איך הילדים הפסיקו לספר לי דברים, כי "אבא עסוק בטלפון שלו", אני כבר לא יכולה יותר, והלכה לחדר, נכנסתי לחדר של הילדים הקטנים שלי, סגרתי את הדלת ובכיתי כמו ילד. אבל בכי של גבר שמבין שהוא הרס משהו. בכי של אבא שלא היה נוכח, של בעל שבחר במסך במקום באשה שאיתו. ואז, בתוך הכאב, הרמתי עיניים לשמיים ואמרתי: "רבונו של עולם, תעזור לי לבחור מחדש".

מאותו רגע - התחלתי מסע. השקעתי בעצמי זה התחיל בשינוי קטן יומיומי. ניתוק בשעות קבועות בערב. סופ"שים בלי טלפון בכלל. שיחות אמיתיות עם אשתי. התעניינות בילדים, פשוט חזרתי לחיים!

והיום, אני כאן כדי לומר: גם ההתמכרות שנראית לכם הכי "תמימה" - יכולה לרוקן חיים שלמים. אבל כשעוצרים - ומקשיבים ללב - אפשר לחזור. אפשר לשוב. לאהבה. למשפחה. לאני שלי.

מיועד לגברים ולנערים שמחפשים להיטיב משמעות לערב שלהם בדרך ייחודית ומרגשת.

לימוד תורה אחד על אחד בקצב שלך ובאווירה מרוממת

ארוחת ערב מפנקת אחרי יום עבודה מגיע לך להתפנק.

פעילות לילדים הילדים נהנים בחדר הסמוך בזמן שאתה משקיע בלימוד

להרשמה שלחו וואטסאפ למספר <

055-8837733

חלמת על חברותא אישית בקצב שלך?

פרויקט "ענפים" עם כל הפינוקים בשבילך!

כל עכבה לטובה

הרב מרדכי ארם צובה

שברגע שהודיעו לו על חברו שנפל מת בעקבות פיגוע טרור מכוון כל מצב רוחו התהפך ברגע. החיים אינם אותם חיים. הוא היה צריך למות בוודאות, הוא לא היה צריך להיות היום בעולם הזה. לא היו אמורים להיות לו בנים תלמידי חכמים שיעסקו בתורה ובמצוות ויהיו מלאים ביראת שמים ובגמילות חסדים מהנפלאים ביותר שיש בעם ישראל.

היה אפשר לומר שהמצב רוח נחת והתרסק לו ברגע מול העיניים, אבל התקווה היחידה שהיתה לו למול העיניים זה שאבא שבשמים פשוט רצה שימשיך את חייו בעולם ויסיים את תפקידו עלי אדמות. הוא נתן לחבר השני שיעלה על האוטובוס וייסע עליו, אבל לאבא שלי הוא נתן ללכת למכולת להתעכב שם עשר דקות ולעלות לאוטובוס אחר. ובנוסף לכל חבילת הניסים הללו גם לגרום לאוטובוס עירוני להידחף ביניהם ולהצילו מן ההדף שגם שם כל החצי הראשון נרצחו. הבחור איתו שוחחתי סיים את הסיפור במילות הודאה ובמזמור לתודה. הוא חייב אותי לפרסם את הסיפור, למען ישמעו ויראו שאדם לא יכול לעולם לחשבן חשבונות שמים. שהרי האבא הגיע מאוחר יותר לשיבה ולמרות זאת בורא עולם שמר עליו והגן עליו. וזו נקודה חשובה שחייבים לחיות ולהאמין בלי חשבונות, שכל מה שיוֹרד מן השמים הוא אך ורק לטובתנו, גם שההיגיון משכנע אותנו לחשוב אחרת. האמונה הפנימית שלנו באבא בשמים היא חזקה ואיתנה מזה פי כמה!

ובפרט בתקופות קשות וניסיונות שעוברים עלינו, מידי פעם לפעם, ראוי ביותר להתחזק בכל דברי חיזוק שיובילו אותנו בסופו של יום

שלו ברגע ששניהם באופן מתמיד היו עולים באותה שעה לאותו קו, אבל אבא האמין שהכל משמים וש"כל עכבה לטובה". הם מגיעים לצומת היציאה מהכביש בואכה בית וגן, ושם נפגשו שני האוטובוסים כשאוטובוס עירוני מפריד ביניהם. אבי קלט את האוטובוס של חבר שלו וקיווה שיגיעו יחד לשיבה למרות האיחור שקרה לו במכולת השוכנת לצד תחנת האוטובוס שבקרבת ביתו. האווירה היתה מתוחה, אבל השמחה היתה ותמיד נשארה. מי לא שמח בדרך ללמוד תורה?

לפתע האווירה באחת נחתכה לה למול פניו של אבי. עיניו הורמו מספר המשניות שאותם נוהג ללמוד בדרכים של מהבית לשיבה וחוזר חלילה. והסיבה היתה בגלל הנס אותו חווה למול עיניו. האוטובוס של החבר נהפך להיות כדור אש וחלקיקי מתכת נתכו לכל צד. קול הזכוכיות המתנפצות הרעישו היטב סביב מקום הפיצוץ. וגם האוטובוס העירוני שהפריד ביניהם חציו להשם וחציו נשארו לחיים. הכל התרסק למולו, והמתח החל מטפס לו למול עיניו.

היו אלו רגעי מתח עצומים ביותר. לא היה לו שום מושג מה קורה עם חבר שלו. הוא חי או מת הוא פצוע או שמה בריא כשור. וכאן מתחילות הידיעות לזרום מהשטח. דיווח ועוד דיווח עד שהגיעו לתוצאה מוכחת. בכל מקום דברו על זה. אבריימי (שם בדוי) הלך לבית עולמו בעקבות פיגוע טרור בקו המוביל לבית וגן.

השמועות הגיעו לאבא שלי במהירות הבזק. אם בתחילה הוא היסס או הסתפק הרי

לפני שנים רבות אבא שלי למד בשיבה בבית וגן בירושלים. ידיד קרוב היה לו - שהיה גם חבר חדר - ובנוסף לכך, היה קרוב אליו במיוחד. שניהם היו הולכים בכל בוקר וצהריים מהבית לשיבה בקו האוטובוס הקבוע.

באחד מן הבקרים הרגילים של חיי בני השיבה ברגע שבו מחכים בתחנה ליקו הקדוש' כך כינו אותו בחורי השיבה שבה אבי למד, בכדי להגיע לשיבה שממוקמת יחסית במרחק גדול מחיי העולם ונמצאת במקום שקט המצריך מאמץ להגיע לשם. כאמור, אבי וחברו ממתנינים בתחנה, לפתע אבי הוצרך ללכת למכולת שהיתה צמודה לתחנה בכדי להרטיב את גורנו במשקה קר, וגם להוסיף עוגת בוקר לארוחת בוקר בשיבה שגם זה לא יזיק.

החבר מחכה בתחנה למעלה מעשר דקות ואבי מתעכב. דו שיח שהתפתח בינו לבין המוכר בענייני אמונה ובטחון, עקב את אבא שלי מלהתקדם לכיוון התחנה. החבר שהמתין זמן רב מאוד, לא רצה להמתין שוב ושוב לקו הבא שהגיע מאוחר יותר, ופשוט הוא עלה על האוטובוס שמהיר לעבר התחנה בכדי לאסוף אותם. אבא שלי לא הספיק אותו ולכן הוא נאלץ להמתין לאוטובוס שלאחריו שהיה אמור להגיע לאחר כחמש דקות. וכמובן - האיחור לשיבה יהיה בהתאם.

ואכן, כך היה. האוטובוס הראשון הגיע ואסף את חבר של אבא מהתחנה ואף לעבר השיבה, בעוד שאבי עלה לאוטובוס שהגיע לאחר חמש דקות. בהתחלה אבא שלי יחסית לקח את זה קשה שהוא סוג של ברח לחבר

הלימוד היומי

5 דקות של לימוד יומי מלא בהשראה
ליום מוצלח מאת הרב יגאל כהן לגברים ולנשים

הזמינו עכשיו
לכל חודש הביתה
03-8000-770

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאושרים

קצר
וחזק

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

אמונה ושירה

בפרשת בשלח אנו עומדים מול המעמד הנשגב ביותר בתולדות עמנו - קריעת ים סוף.

לפני עם ישראל ים גועש, ומאחוריו צבא מצרים רודף. מצב שנראה אבוד לחלוטין. אין לאן לברוח, אין פתרון אנושי.

דווקא ברגע הזה, כשאין על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים - מתרחש הנס.

חז"ל מגלים לנו את הסוד: נחשון בן עמינדב קפץ ראשון למים כשהים עדיין סוער, והמים הגיעו עד נפשו. רק אז נקרע הים.

מכאן למדנו: אמונה אמיתית

איננה רק רגש פנימי, אלא מעשה! נכונות לקפוץ, לפעול, לבטוח בה' בכל מאודנו - גם כשההיגיון צועק שזה בלתי אפשרי.

לאחר הנס הגדול שרו ישראל את שירת הים. השירה הזו איננה רק תודה חד-פעמית. היא חינוך לדורות. יהודי מחנך את עצמו להכיר תמיד בניסי ה' הקטנים והגדולים שנעשים איתו בכל יום.

ומציאות ההודאה מחזקת את האמונה, מעמיקה את הקשר עם הבורא ומביאה ל"ויאמינו בה' ובמשה עבדו".

המסר לדורנו ברור וחד: גם כשקשה בפרנסה, בבריאות, בחינוך הילדים - גם כשהמצב נראה חסר מוצא - אסור להתייאש, צריך לחזק את הבטחון בהש"ת, לקפוץ כמו נחשון, כי הניסים ממשיכים להתרחש בכל יום - "על ניסך שבכל יום עמנו" - לראות את השגחת ה' שעוטפת אותנו מכל צד ועל זה יש לנו לומר "מזמור לתודה".

להתקרב לבורא עולם ולאהוב אותו. ולהשים אותו במקום הראשון לנגד עינינו, בכל זמן ובכל עת. ולהבין "שכל עכבה לטובה, קבל הכל באהבה", כפי שאמר המשורר.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeamalon@gmail.com

- מפתחות ומפתחות אינטליגנציה רגשית
- מעשירות את הידע
- מעבירות ערכים

תכנים חינוכיים לילדים

סדרות האנימציה של "ענפים" מעניקות מסר משמעותי כזה שכל הורה יכול להרגיש בטוח.

חפשו בגוגל "ענפים לילדים" ותהנו מצפייה קסומה

יהודים נרצחים ויש גשם נוראי של ייסורים ואני מצליחה לראות את בורא עולם בין הטיפות... היכולת הזאת להסתכל לחיים האלה בעיניים ולא להוריד מבט, לומר: "אני פה, אני מתמודדת, אני מקבלת, אני מחבקת את המציאות שלי כפי שהיא ואני יודעת, גם אם איני מבינה, שהיא טובה עבורי".

להרכיב מחדש

הרבה פעמים יש לאנשים שאלות על בורא עולם, שואלים איפה הוא ברגעים הקשים? אך אם אביט היטב אראה שכשחשבתו שברגע החושך צעדתי לבד, בעצם לא צעדתי כלל... יש משל נפלא לפיו אדם רואה את מהלך חייו באמצעות צעדים שמוטבעים על החול... הוא רואה שם שני זוגות רגליים צועדות, תמיד היה לו ליווי, מלבד אותם שלבים בחיים בהם התמודד עם קשיים וייסורים ושם היה רק זוג רגליים אחד... כשהוא ישאל את בורא עולם: "למה ליווית אותי כל החיים ודווקא ברגעים הקשים יש רק זוג רגליים אחד, משמע צעדתי לבדי?" בורא עולם יענה לו: "לא צעדתי כלל, אלה הצעדים שלי על החול... לקחתי אותך על כתפיי וצעדתי עבורך..."

הבחירה נמצאת בידיים שלי. אני יכולה לבחור להישבר מהשואה הנוראית הזאת, מהטבח הבלתי נתפס, אני יכולה לראות את כמויות הנרצחים ולשמוע את סיפורי הזוועות ולתת לזה לפרק אותי לחתיכות... וכולנו התפרקנו, לפחות בהתחלה. לקח לנו זמן ועוד ייקח זמן כדי לאסוף את כל השברים ולהמשיך הלאה, אך בסופו של דבר תפקידו של השבר זה רק כדי שנוכל להרכיב מחדש... כי החלקים לא התאימו בדיוק... וכדי שפאזל יהיה שלם זה חייב להיות מדויק... ועכשיו, אחרי שהכל התפרק, אפשר להתחיל מהתחלה ולבנות נכון... יהי רצון שיהיו לנו את הכלים לבנות נכון ולא לתת להרגל או לדעות המושרשות בנו לבנות שוב פאזל שהחלקים שלו אולי מתחברים, אבל לא מתאימים במדויק... שלא נצטרך שוב להפריד ולבנות... זה כואב כ"כ, הלוואי ונצליח לחסוך מאיתנו את הכאב הזה... שהרי הכל בחיים האלה זה עניין של בחירה חופשית... בהתאם לבחירות שלי - החיים שלי מתנהלים, בהתאם לבחירות שלי - נסללות הדרכים. הלוואי ונבחר נכון.

הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת

לחיות באמונה מתי קשה לי לומר תודה?

כשהדברים לא מסתדרים לפי ההיגיון והרצונות שלי, כשתכננתי להתחתן עם בעל מסוים והתחתנתי עם מישהו שונה בתכלית ואנחנו לא מסתדרים (מי אמר לך שצריכים להיות דומים? אם הוא יהיה בדיוק כמוך כיצד הוא יידע לעזור לך לזהות מה את צריכה לשנות בעצמך וכן להיפך?), כשיש בעיה ח"ו עם אחד הילדים או קושי גדול בחינוך ובגידול, כשאני עובדת בעבודה שהיא לא הגשמת החלום שלי, בלשון המעטה, כשחשבון הבנק קורא וקורא ואין עונה... כשיש בעיה בריאותית ואין פתרון נגיש או נראה באופק... כש-3,000 מחבלים חודרים לשטחי ישראל וטובחים, רוצחים, בוזזים וחוטפים - אז נמדדת האמונה שלי. בדיוק שם. במקום המוסתר הזה, שאין יותר הסתרה ממנו! במקום הזה בו שישה מיליון

מכוס שאחר שמה ממנה שמא יש לחברו איזו מחלה מידבקת, וחם וחלילה היא תעבור אליו על ידי השתייה מכוס חברו.

אמנם בזמננו הדבר פחות מצוי, ולכן אין בכך איסור, אלא עניין אישי של כל אחת, אם הדבר אינו מאוס בעיניה.

אולם מאחר ואנשים רבים נמנעים לשתות מכוס של אדם אחר, לכן אסור להגיש לחברתה כוס שהיא כבר שתתה ממנה, כיון שיכול להיות שחברתה תשתה ממנה מחמת חוסר נעימות, אף שהדבר מאוס בעיניה.

ולכן צריך להקפיד כשעושים קידוש, וישנם אנשים זרים שיתכן מאוד שהם מקפידים שלא לשתות מכוס של אדם אחר, שלא להגיש להם מהכוס של המקדש, אלא לתת להם מעט יין בכוס אחרת.

הרגשתי תיאבון חזק מריח של תבשיל, אבל לא היתה לי אפשרות לטעום.

האם יש בזה בעיה?
אשה שמשתוקקת לטעום איזה מאכל שהיא מריחה, יש לה להיזהר שלא לבלוע את הרוק הנמצא בפיה באותו הזמן, אלא תפלוט אותו. כיון שהבולעת את אותו הרוק יש בזה סכנה גופנית.

וכל שכן בהריון, שיש להקפיד בזה יותר, שאם היא משתוקקת למאכל - שתטעם מעט כדי שחם ושלום שהיא לא תיפגע או העובר. הירק היה ראוי לאכילה גם בצורתו הטבעית.

האם מותר לשתות מכוס שמישהו אחר כבר שתה ממנה?

בשלחן ערוך כתוב שאסור לאדם לשתות

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

סידור "גל ליבי" עם אימרות חיזוק של מו"ר הרב יגאל כהן שליט"א

רק ב 50 ₪ בלבד!!!

לרכישה הכנסו לאתר "יביע אומר" או חייגו **03-8000-770**

יגאל ליבי

ביישוניתך

אמורה להסביר לכל מי שמסתכל בחמלה או רחמנות? למה בכלל היא אמורה להסביר? זה מה שקרה ודי.

"אני לא מסכנה. אני לא רוצה שירחמו עליי", אומרת בשקט.

וכן, היא תגדל ילדים לבד. יהיה בסדר. למה לררם כל הזמן? ויש את המחמירים, שכועסים עליה, מישהו יודע מה היא עברה? מישהו מרגיש את תחושת הבדידות או הפחד שחווה? בקושי ההורים מבינים מה עבר שם, ולא, זו לא היתה אלימות חס ושלום. אבל מי אמר שרק מאלימות אפשר לצאת משוגעים?! לפעמים זה כל כך בשקט, שאף אחד לא יודע ולא מרגיש. בקושי היא מספרת את הסיפור שלה לעצמה.

אז הלו, משפחה, דודות, חברים, עולם, שכנות וחברות לספסל הגינה - הכל בסדר. היא תסדר. רק תבינו אותה. היא מאושרת (רוצה להיות),

היא תחייך והילדים יהיו טובים ומאושרים בעזרת ה'. מאיפה היא שואבת את הכח? מאיפה היא יודעת?

כי מעל כל האנשים הפחות נחמדים שנתקלה בחייה - יש לה אבא.

שהוא אבא גם של החברות המצליחות והנשואות, והוא גם של הרווקות המבוגרות, והוא גם אבא של הילדים שלה... האבא השפוי בסיפור, האבא האמיתי שאוהב ללא גבול וללא תנאי. זה שתמיד היה ותמיד יהיה. ועליו נשען תמיד.

להצלחת ולזיווג הגון לכל מי שמזדהה.

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

לאשת חיל

רק תבינו אותה

פתאום זה נסדק. בעצם, ממש לא פתאום. תמיד היו סדקים. עוד לפני הטבעת. רק שלאט לאט נפערו פיהם ונהיו בורות, בורות שאותה כמעט אכלו. תמיד היא חלמה שהכל יהיה ורוד, ניסתה את כל כולה, נתנה את נשמתה, ולא, זה לא הלך. זה גמר לה את האוויר, החמצן היה יקר מיהלומים שקיבלה לאירוסין... כבר לא אכפת לה מכלום, העיקר לנשום.

העיניים, האכזבות, הצקצוקים של השכנים והשכנות, הדודים והדודות, הוסיפו יופי לכובד של הניסיון.

מה הם חושבים לעצמם, שאם יגידו "אבל מה קרה" בטון יותר המום, זה יעזור?! זה יקל מעליה את הקושי שגם ככה היא קורסת תחתיו. לא, היא לא רצתה לעלות (או לרדת) במדרגות הרבנות.

החיים הובילו לשם, או היא הובילה אותם, או בעצם בורא עולם? זה לא משנה. זה קרה.

ועכשיו מה? איך מסתכלים עליה במכולת? מה היא

למשה: "דבר אל בני ישראל ויסעו"-תאמר להם שיעשו מעשה שיוכיח לי שהם בוטחים בי בלב שלם, שיכנסו לתוך הים, ואז על ידי הבטחון שלהם בי שאבקע להם את הים, אני אעשה להם נס ואבקע להם את הים ויעברו בתוך הים ביבשה... ומי הראשון שהראה לנו את הבטחון הזה?

נחשון בן עמינדב! שנכנס עד שהגיעו לו המים לאף וכיסו את ראשו... רק אז בקע ה' את הים! ויש כאן מסר עצום! לפעמים אנחנו נמצאות באיזו צרה ונזקקות לישועה, ואנחנו מרגישות כל כך חנוקות, ממש כאילו המים מגיעים לאף, ואי אפשר לנשום מרוב קושי! אז אנחנו צריכות לזכור שבורא עולם רוצה מאיתנו את התפילה ברור, אבל גם את המעשה הקטן

שיוכיח לו שאנחנו בוטחות בו שיושיע אותנו... לדוגמא, אם את רווקה, תתפללי כל הזמן על הזיווג שלך! אבל עשי גם את המעשה הקטן שיוכיח לה' שאת מאמינה בישועה שעוד רגע מגיעה בסיעתא דשמיא: קני טלית או כוס יין לקידוש ותייעדי אותה לבעל העתידי בעזרת ה'! את מחכה לזרע קודש- קני איזה בגד לתינוק ותייעדי אותו בעזרת ה' לכשתזכי להתעבר וללדת בחסדי ה'... וזו היא בחינת "מי הקדימני ואשלם"... שנזכה לראות במהרה בישועות הפרטיות והכלליות של כל עם ישראל, אמן. שבת שלום!

מזכת הרבנים
התאיר גולן

תאיר ארץ

בין תפילה למעשה

"ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו"- בני ישראל יצאו ממצרים, הלכו 6 ימים במדבר ובליה ה-7 עמדו מול ים סוף. לפתע הם שומעים המולה גדולה מאחוריהם והם מבינים שהמצרים מגיעים כדי להחזיר אותם בחזרה מצרימה. עכשיו הים נמצא מלפניהם ומאחוריהם המצרים! הם לא ידעו את נפשם מרוב פחד ובהלה. אז

עומד משה רבנו בתפילה לפני הקב"ה, ואומר לו הקב"ה:

לא עת עתה להאריך בתפילה" (רש"י). וצריך להבין את הדבר! הרי אחד מעיקרי האמונה, זה שיתפלל האדם

לה' בעת צרה, שיבקש ממנו עזרה ויבטח בו שיושיע אותו מצרתו! אם כן, למה עוצר הקב"ה את משה רבנו

מלהתפלל?! עונה על כך האלשיך הקדוש, אחד ממפרשי התורה, שהאר"י ז"ל היה מגיע לשמוע את דרשותיו מדי

שבת... מסביר האלשיך הקדוש: כי יש תפילה ויש מעשה. בתפילה האדם מבקש מה' שיושיע אותו, אבל אם הוא

עושה מעשה שמגלה שהוא בוטח בהקב"ה שיציל אותו מצרתו, יש בזה די והותר לעשות לו נס. לכן הקב"ה אומר

סוכה להיות קרובה

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן שליט"א מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש של קידוב לבבות וחברותא טלפונית שיחת טלפון שבועית בהתנדבות עם בנות שמחפשות להתחזק

ענפים

📞 בזמנך הפנוי | 🏠 בבית

📅 מתאים לכל גיל | 📞 נסיון 77

לפרטים והתנדבות
055-6-888-010

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'ש'לו
רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

תלות או הישענות (ד)

בשבוע שעבר דיברנו על מאפיינים מספר שתיים ושלוש. השבוע בע"ה נדבר על המשך המאפיינים.

1. היעדר יוזמה: חוסר יכולת לפעול באופן עצמאי או להביע דעות. המאפיין הזה שייך לא רק במי שתלתי אלא הוא נמצא לרוב באחד כזה, הוא נובע מפחד מלעשות דבר באופן עצמאי כי הוא חסר בטחון עצמי, הוא לא מאמין ביכולות שלו. הוא חושש להביע דעה או אי הסכמה, כי הוא לא יודע מה יגיב מי שהוא תלוי בו, הוא חושש לאבד את התמיכה והקשר. מוביל אותו לחוסר יכולת ליוזם דברים באופן עצמאי, ותחושה של כישלון והפסד, ושהוא לא מסוגל לפעול לבד.

משום כך נצטרך לעבוד עם הילד בהם, ולהסביר שלא נבהל מהכשלון, ולהביא לו את הגמרא בגיטין (מג.) "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם". בחז"ל מובא שעיקר ההצלחה נתונה בדרך של כשלון.

כמו כן ניתן לו להביע את הדעה שלו בפני גדולים, לשאול מה דעתך? מה אתה אומר בענין זה וזה?

גם לתת לו ליוזם דברים, להכין אוכל או לעשות משהו שנראה לו כיוזמה פרטית שלו.

המאפיין החמישי והאחרון הוא:

2. תחושת ריקנות וחוסר אונים: תחושת שטות כשהוא נמצא לבד, ללא הסבר.

תחושות של ריקנות וחוסר אונים, במיוחד לבד וללא הסבר, הן תסמינים נפוצים של דיכאון או מצוקה נפשית משמעותית, שיכולים להתבטא גם בעצב, חוסר תקווה, אובדן עניין, עייפות, קשיי ריכוז, שינויים בשינה/תיאבון, ותחושת ניתוק או חוסר משמעות. תחושות אלו אינן "סתם" מצב רוח רע אלא מצוקה אמיתית, שמחייבת לפעמים עזרה מקצועית, ויכולות לנבוע מניתוק, חוסר משמעות, או צורך לטפל ברגשות מודחקים. וחובה מיידית ללכת לטיפול מקצועי.

אני מדבר כעת רק על מי שהוא תלתי יש בו את המאפיין החמישי שהוא תחושה של ריקנות הנובעת מכל המאפיינים הקודמים חוסר אמון בעצמו ועוד.

לכן צריך לתת לילד את העוצמה והבטחון והיכולת להחליט לבד, ולבנות בו את האישיות שלו, את האני' שלו, עם המון אהבה ואכפתיות, עם המון רגש, אבל רק כעומדים מהצד ולא באהבה חונקת.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון רב קהילת "משכנות התורה", מרצה ומטיל

למה היא תמיד צריכה משהו ממני?!

"למה היא תמיד צריכה משהו ממני?!" "אוף, מה הוא רוצה עכשיו שוב?"

בפרשת בשלח, בני ישראל במדבר וה' נותן להם מן מהשמיים. אבל למה כל יום מחדש? למה לא לתת להם אחת לשנה ולסיים את העניין? התורה אומרת: "דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ" - דבר של יום ביומו.

והמכילתא דרבי שמעון (אות טז) מביאה משל מדהים: "מפני חיתתן של ישראל ניתן להם לחם דברי יום ביומו. משל למלך בשר ודם שכעס על בנו ואמר: אל יראה פני אלא מתחילת השנה יבוא ויטול פרנסתו. היה מתפרנס כל השנה והוא מתבלבל: הלוואי אראה פני אבא ואל אתפרנס! כיון שנתרצה לו אמר: יבוא בכל יום ויטול פרנסתו. אמר אותו הבן: כדאי אם אין בידי אלא ראיית המלך בכל יום - כדאי הוא! כך ישראל, מפני חיתתן ניתן להם פרנסת יום יום כדי שיהיו מחליין ומקבלין פני שכינה בכל יום."

תבינו את העומק: המלך לא נתן פרנסה יום יום כי לא יכול לתת יותר - הוא נתן כך כי הוא רצה קשר יומיומי עם הבן! הצורך היומיומי יוצר את ההתחברות.

זה בדיוק מה שקורה בזוגיות.

הצרכים שיש לנו אחד מהשני - הם העוגן של ההתחברות שלנו. אם לא היינו צריכים דבר אחד מהשני, לא היינו מתחברים!

כשהיא צריכה ממך עזרה, כשהוא מבקש ממך משהו - זה לא מטרד. זו הזדמנות להתחברות.

אני זוכר זוג שהבעל התלונן: "היא כל הזמן מבקשה ממני דברים! תעזור לי, תביא לי, תתקן לי. אין לי רגע של מנוחה!" והוא ראה בזה נטל.

שאלתי אותו: "מה היית מעדיף? שהיא לא תצטרך אותך לכולם?" הוא נעצר. "אם היא לא היתה צריכה אותך - למה היא היתה איתך?"

פתאום הוא הבין. כל בקשה שלה זו הזדמנות לו להיות נחוץ, להראות אהבה, להתחבר אליה. כשהוא עוזר לה - הוא לא עושה לה טובה, הוא מקבל מתנה. המתנה של להיות צריך.

"דבר יום ביומו" - ה' נתן מן כל יום כי הוא רצה קשר יומיומי. הוא יכול היה לתת פעם אחת, אבל אז לא היה קשר יומיומי.

גם בזוגיות - אם כל אחד היה עצמאי לגמרי ולא צריך את השני לכולם, לא היה קשר. הצורך הוא הקשר.

אז בפעם הבאה שבו הזוג שלך מבקש ממך משהו - אל תראה בזה מטרד. ראה בזה מתנה. הזדמנות להתחבר. הזדמנות להיות נחוץ.

כמו הבן שאמר "כדאי אם אין בידי אלא ראיית המלך בכל יום - כדאי הוא!" - גם אנחנו צריכים להגיד: כדאי אם כל מה שיש לי זה ההזדמנות היומיומית להיות קשור לבן הזוג שלי.

"דבר יום ביומו" - לא מטרד, אלא מתנה.

יש + מזל + לישראל

הרב אלדר נגר

מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

בני מזל דלי

בני מזל דלי עקשנותם גדולה ולפעמים גורמת להם לא לשמוע את הצד השני, או עצות מחבריו וסובביו, ורוצה הוא ללכת בדרכו שלו עד להשגת המטרה, ואפילו שדרכו שלו הולכת בדרך שאינה סלולה תוך עליות ומורדות.

כמובן שהכה לדבוק במטרה, ולהיות משוכנע שבכוחו להצליח, זו מידה מיוחדת במינה שהלוואי שהייתה לכולם, מה שנקרא כוח רצון והתמדה, אך יחד עם המעלה שלה, עלול להגיע גם חיסרון ענק והוא דריסת רמיסת האחר, סגירת האוזן מעצות טובות, ואז הצלחות יורדות באחוזים רבים, וגם אתגרים חברתיים רבים, וגם בזוגיות, ובעיקר מול ההורים, שבדרך

כלל נותנים עצות טובות לילדיהם, ואם יצליח האדם להתגבר על החיסרון הזה יצליח פי שנים, גם יקבל חברה טובה אוהבת ותומכת ויחסוך אתגרים, וגם יעצים בהרבה את הצלחותיו.

לשם כך נחלק את תכונות הנפש, מצד אחד כח רצון והתמדה ותחושה שבעזרת השם תצליח להגשים רצונותיך, ולא להקשיב למי שיוריד אותך מזה, כי גם אם אף אחד לא הצליח עד היום אתה בעזרת ה' תהיה הראשון, אבל מאידך לזכור תמיד שאנחנו לא הכי חכמים, ויש כאלה שחכמים מאיתנו, ויכולים לתת לנו עצות טובות, וזו לא בושה להאמין בזה, ולהבין שמה שגורם בנפש פנימה לא להקשיב לאחרים שרוצים לתת עצה טובה, זה לא כח הרצון שלנו, אלא הגאוה שלנו שאומרת לנו אתה הכי חכם וכולם לא מבינים, וזו מידה מגונה מאוד, שלמה המלך אומר ראתי איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו, יסוד ושורש החכמה הוא ללמוד מכל אדם ולא להרגיש שאני הכי חכם, להיות בעל ענווה ולא גס רוח חלילה שחושב שהוא הכי חכם, ואז ירד עלינו שפע גדול משמים בזכות הענווה.

הרב אברהם יצחק

606 להארות

מחבר הספר "בכל ליבי דרשתיו"

לתלוש את הנוצות

לאחר המהפכה הקומוניסטית התהפכו סדרי העולם. לפתע, לא הכירו קבע, לא הנסיון וגם לא התריצות - אלא דבר אחד בלבד: חברות במפלגה. מי שהיה "חבר", נפתחו בפניו שערי התעסוקה, המשרות והמשכורות. מי שלא - יכול היה לרעוב למוות מצד חברי המפלגה. עבודה הוא לא קיבל.

כדי להיות חבר במפלגה נדרשו חבריה להצהיר נאמנות טוטאלית למפלגה הקומוניסטית - נאמנות שלא הותירה מקום למשפחה או לאינטרסים פרטיים. כל רכושו הפרטי החבר נעשה חלק מממון המפלגה, וממנו חלקו כולם. זה לא היה תנאי בירוקרטי, אלא תפיסת עולם; האדם לא קם לעבוד כדי לפרנס את משפחתו, אלא כדי "לבנות את העתיד המהפכני".

יום אחד הגיע בוריס לבקש עבודה.

"רק חברי מפלגה מקבלים עבודה", הודיע הפקיד.

"ומה זה אומר להיות חבר מפלגה?", התעניין בוריס.

השיב הפקיד: "המפלגה היא משפחה אחת גדולה. אם אתה מוכן, אערוך לך שאלון בן שלוש שאלות. אם תענה נכון - תתקבל למפלגה ותקבל עבודה. אם תטעה - תסורב ותסתלק".

"קדימה, שאל", אמר בוריס. נו, מה, היתה לו ברירה?

"שאלה ראשונה", הכריז הבוחן. "אם יהיו לך שני מטוסים. מה תעשה איתם?"

בוריס חשב מעט והשיב: "מטוס אחד לי, מטוס אחד למפלגה".

"מצויין!", קרא הבוחן. "שאלה הבאה: אם יהיו לך שני טרקטורים. מה תעשה איתם?"

"טרקטור אחד לי, טרקטור אחד למפלגה", השיב בוריס. הוא קלט את הפרינציפ.

"נהדר! אתה במרחק שאלה אחת מעבודה", אמר הבוחן. "שאלה אחרונה: אם יהיו לך שני תרנגולים. מה תעשה איתם?"

"שניהם שלי!", השיב בוריס נחרצות.

"נכשלת!", הודיע הבוחן, "אך אמור לי, מטוס וטרקטור נידבת למפלגה בהינף יד - על תרנגול אתה מתקמצן?!"

השיב בוריס: "תקשיב לי, ותקשיב לי טוב. מטוס וטרקטור אין לי - וכנראה גם לא יהיו לי - אז תיאורטית שהמפלגה יתקח אפילו את שניהם. אבל תרנגולים יש לי - ומהם המפלגה לא תראה אפילו נוצה!!!"

מדי יום אנחנו מקבלים עלינו עול מלכות שמים: "ה' אלוקינו ה' אחד" - אחד יחיד ומיוחד, שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות העולם.

אבל בינינו, להמליך את הקב"ה על שבעה רקיעים ורוחות השמים זו לא חכמה. ממילא הם אינם שלנו - וכך גם לא יהיו - אז למה שלא נמליך עליהם את הקב"ה? היגיון של בוריס.

עיקר המלכת ה' באה לידי ביטוי כשאנחנו מתגברים על הרצונות המפתים שנוגדים את רצון ה'! ככה נעשים חברים במפלגה של עובדי ה'.

спасибо, мистер

לפני תקופה זכיתי להצטרף למסע קדוש ומיוחד עם מורנו ורבנו הרב יגאל חן שליט"א, לקברות הצדיקים רבי נחמן מברסלב והבעל-שם-טוב הקדוש. במהלך המסע זכו המשתתפים לשמוע את שיעוריו המיוחדים של הרב, שאחד מהם עסק בדרך שבה כל אדם יכול לפתוח את צינורות השפע וכביכול לשכנע את בורא עולם לתת לו ביד רחבה.

הרב הסביר על מספר נקודות המעכבות מהאדם לקבל את השפע האלוקי המוכן לו. אחת מהנקודות החשובות היא אמירת תודה על הקיים, תוך שימת דגש על הסגולה הנפלאה הטמונה בברכת המזון.

כידוע, אמירת ברכת המזון בכוונה, מתוך סידור ובריכוז מלא במילים, מסוגלת לפרנסה בשפע וברוח גדול. אך יבוא האדם וישאל: הרי ישנם כאלו שאכן מקפידים על ברכת המזון בכוונה, ואינם זוכים לעשירות. כיצד זה יתכן?

המילים שנאמרו מפי הרב נחקקו על ליבי, והן העניקו לי הסתכלות שונה ומיוחדת לחלוטין על ברכת המזון. אני בטוח שהקוראים היקרים ישמחו לקבל את המתנה הזו.

אם נחשוב על עצמנו כיצד אנו מברכים ברכת המזון - יתכן שיש מקפידים יותר ויש מקפידים פחות. חלקם אינם מוותרים על קריאה מתוך הסידור, ויש כאלו שלא. אך יש משהו עמוק יותר מעבר לעצם הקריאה. השאלה הגדולה היא: מה ההרגשה? מה אני מרגיש כשאני מסיים לאכול וניגש לברכת המזון?

כדי להבין את עומק הכוונה מורנו הרב נתן לנו דוגמה. הוא אמר: "תתארו לעצמכם שאנחנו יוצאים כעת לרחובות אוקראינה הקפואה, שבה ישנם אלפי אנשים מחוסרי בית, רעבים ומשוועים לעזרה. ניקח אדם כזה, נכניס אותו לבית חם ונעים, ונגיש לפניו ארוחה חמה ומזינה. כיצד לדעתכם הוא יגיב?"

המשתתפים ממש דמיינו את המקרה והגיבו ברגישות. הרב סיכם זאת בשתי מילים הוא פשוט יזעק מקירות לבו: "תודה מיסטר" (שפה מקומית). הוא ירגיש תחושת הודיה כה עמוקה, עד שלא ימצא את המילים. קשה לתאר את החוויה שעובר אדם נטוש ברחוב, בקור קיצוני, ימים ללא אוכל. וברגע שאדם כזה מודה לך על החסד - אתה מיד רוצה לבדוק כיצד אפשר להמשיך לסייע לו.

כך בדיוק, הסביר הרב, בברכת המזון. כשאדם פונה לבורא עולם בסיום הארוחה ומתחיל לומר את ברכת המזון - שיעצום רגע את עיניו ויבין את עוצמת ההיקף החסד שה' עשה עמו. לא מגיע לנו כלום, ובלי רחמי המרובים היינו עלולים להיות במצבו של אותו אוקראיני חסר-בית.

הקדוש ברוך הוא, באהבתו העצומה אלינו, העניק לנו ארץ חמדה טובה ורחבה, הכין לנו את המזון חן, בחסד וברחמים. בהתבוננות קצרה במילים הפשוטות של ברכת המזון מגיעים להתרגשות. להבין שהמזון שלנו מורכב מצבעים, מטעמים, חן מיוחד ומחשבה עמוקה שבורא עולם השקיע בכל מאכל - רק כדי שנהנה.

קוראים נכבדים, החל מברכת המזון הקרובה נקבל על עצמנו להרגיש אסירי תודה לבורא עולם ולצעוק אליו מכל הלב: "תודה מיסטר!"

שבת שלום.

מעוניינת בשיעורי תורה ליד הבית?

מתחזקת מהסרטונים ולא יודעת איך להמשיך?

סדקי את הקוד והשאירי פניה >

יש לך שאלות באמונה? >

ענפים זה הבית שלנו

המתחבר ללב הסאלות <

יגל לנוער

התפרנסו בכבוד עם שלם במדבר שמם וחרב, ועד היום לומדים אנו את יסודות האמונה מ"פרשת המן", וכן מובטח, שמי שיקרא כל יום פרשת המן בהתבוננות, פרנסתו תהיה מצויה לו (ירושלמי ברכות, הביאו במשנ"ב סי' א' סעי' ה' ס"ק יג').

ולדאבוננו, אנו רודפים אחרי הפרנסה ובמקום להנות היום ממה שנתן לנו הבורא יתברך ויתעלה ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, בחרים אנו לדאוג מה יהיה בעוד שנה, מאיפה יהיה כסף להתחתן, איך נקנה דירה, איך נחתן את הילדים, וכו'. ועל זה אומר רבינו בחיי ב"חובות הלבבות" שאדם שדואג על פרנסתו לעתיד, הרי הוא מגוחך, שהרי מניין לו שיחיה מחר? וצריך האדם לדעת ולהרגיש, שכשם שאין לו שליטה על חייו ולכן חייב הוא לבטוח בה', כך צריך להרגיש בנוגע לפרנסתו, שהרי בורא עולם יודע בדיוק מה טוב לאדם, ואין אצלו הבדל בין הרבה למעט, ובין קטן לגדול, ואפילו שלפעמים אנחנו לא משכילים להבין את חשבונותיו בכל זאת יש לנו לבטוח בו בבטחון גמור שהכל בשליטה, ולטובתנו! ואם נתבונן בסיפור הנ"ל, נבחין שבתחילה המלך כעס על טעותו הטראגית של שר השמחה, ואף הענישו, (וכנראה שגם אנחנו לא היינו נוהגים אחרת ממנו), אבל אחר כן התגלה שבשביל להמשיך את חייו הוא היה חייב להקריב את בוהן רגלו, ושר השמחה רק עשה לו טובה... ולכן צריכים אנו לְמַנּוֹת את עצמנו להיות "שר השמחה" לשמוח בכל מצב ולהנות בכל סיטואציה שנקלענו אליה משום ש-אך ורק בורא עולם מדריך ומנחה אותנו, "ומדרכו של הטוב, להטיב".

לעבר הארמון, לפתע רואה המלך קבוצת קניבלים דוהרים לעברו, המלך ניסה לברוח, אך הסוסים היו מהירים ממנו, הם תפסו אותו, ודהרו לעבר מקום מושבם תוך כדי שהם מספרים לו שראש השבט חולה מאוד, ועל פי המסורת צריך לקחת בן אדם שלם, ולבשל אותו חי, בתוך כמה דקות מוצא המלך את עצמו בתוך סיר ענק עם מים, והתחילו להרתיח את הסיר. לפתע, התקרב אחד מהקניבלים, וראה שיש למלך תחבושת ברגל, ומיד עצר את כולם, ואמר שאין כל תועלת באדם זה. ומיד שחררו את המלך, המלך ברח כל עוד נפשו בו לכיוון הבור שמאכלס את שר השמחה, וככל שהתקרב כך שמע את קול שמחתו ושיריו של שר השמחה חזק יותר. וכשהגיע המלך לבור הוציאו מהבור, חיבקו ונישקו והודה לו על שִׁירָה ברגלו, שהרי בזכות כך חייו ניצלו חייו, ואז נעצר המלך לשנייה ואמר: אֵי אֵי אֵי כמה צריך להיות שמח בכל מה שקורה... שר השמחה נכנס בתוך דבריו של המלך ואמר: תודה רבה לך המלך, אתה הצלת לי את החיים. בעוד תמיהה גדולה מתפשטת על פניו של המלך, הסביר שר השמחה את דבריו: אילו לא היית משליך אותי לבור, הרי שגם אני הייתי פוגש באוכלי אדם אכזריים אלו, ואז הם היו משחררים את הוד מעלתך, ומבשלים אותי, מאחר שגופי שלם ללא מום...

פרשתנו הנפלאה עוסקת בין היתר בנס מופלא שהיה לעם ישראל יום יום במשך 40 שנה. הקב"ה הוריד מידי יום מן השמים, וכך

חיזוק לנוער
הרב דוד פריזון
ראש "מרכז התחברות" ר"ג

מי ירה לי ברגל?

פעם היה מלך עצוב שמצא יהודי שמח, ומינה אותו לשר השמחה של הממלכה כדי שתמיד ישמח את המלך. יום אחד יצא המלך למסע ציד, וכמובן שהתלווה אליו שר השמחה, והנה המלך ברוב שמחתו נתן את רובה הציד לשר השמחה ואמר לו: נו, נראה את כישוריך בציוד. שר השמחה נטל את הרובה בלב כבד, וכיוון את הקנה לצבי צעיר, סחט את ההדק, ומיד שמע צעקה גדולה ומרה. התברר שבמקום לירות על הצבי, ירה על בוהן רגלו של המלך, חמתו של המלך בערה בו, ומיד ציווה את שר השמחה לכרות לעצמו בור, ושר השמחה הושלך לבור, אבל שר השמחה המשיך לשיר ולרקוד בתוך הבור. והמלך החל מדדה

היא היכולת לראות את הטוב בתוך כל מה שעובר עלינו, לדעת שגם כשקצת קשה - ה' מנהיג אותנו ברחמים, גם אם לא תמיד רואים מיד.
אז בשבת שירה הזו, נפתח את הלב, ונאמר תודה.
תודה על הנשימה. תודה על הניסים הנסתרים. תודה על כל פרט קטן בחיים.
כמו ששרו בני ישראל בקריעת ים סוף - כך גם אנחנו יכולים לשיר - על כל הטוב שה' עושה איתנו.

שבת של שירה, הודיה, ואור גדול!

שבת שירה - זמן לשיר ולהודות

שבת שלום ומבורך, אחים אוהבים!
השבת אנחנו קוראים את פרשת בשלח, המכונה גם שבת שירה - שבת מיוחדת של אמונה, הודיה ושירה לבורא עולם.
אם נעצור לרגע ונביט לעומק, נראה שכל ספר פרקי אבות שאנו לומדים יחד - הוא בעצם מדריך לחיים טובים יותר, אמיתיים יותר, כאלה שמקרבים אותנו לבורא עולם.
וכשמתקרבים - הלב מתמלא בהכרת הטוב, וממילא - בוקעת ממנו שירה.
שירה אמיתית היא לא רק צלילים - היא הודיה עמוקה.

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

התהיסק

פסק 44 תקציז:

אלי וסכולי הלכודים טנסים לאלף קופים על כנת לברוח. האקרים סורצים את השבב סנצטצ במוחו של גוי. כצבו טל גוי כדרכו וזוא זקוק נאסות לזופא תעלם. הרב סווכך אוכך טיס קסר בן חלקי הפסטה.

למחרת

וגם, גם את הפרופסור...

יצאתי מעולד הרבה יותר משבאתי.

הצדיק רואה למרחוק. ולפי דבריו נראה שדָרר השבב נוכל למצא גם את אלי ושרולי.

אנחנו פועלים כעת בשלושה מישורים.

ומהם?

1. אתור אינר השבב
2. אתור הילדים השבוכים
3. אתור הפרופסור והקבוצה הקר לצמנת מרות.

כלומר?

ולנו יש סכה לחשב שמדבר במשימה אחת בלבד!

הישר מו השמים!

מי שיצר את השבב טפל במחו של גדי וזאג להעלים את הילדים...

אמרת משהו גאובי, אבא של גדי! מנוזל כפל במתק הרעיון הזה?

הילד/ה הזוכה

יוסף נועם גונד מחומת שמואל

מי היה אבא של שמואל הנביא?

תשובה מפרשת וישלח בן אחותו

נראה אותך

גולה

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי זוכו בפרס anafeamalon@gmail.com

יגל לילדים

פרשת שבוע אוֹרֵימ

פרשת בשלח

בפרשת בשלח, אחרי שעם ישראל עבר את הים, הם מגיעים למדבר. שם אין אוכל ואין מים, והעם מתחיל להתלונן: "למה הבאתם אותנו למדבר הזה? במצרים לפחות היה לנו אוכל" אז ה' עושה נס מדהים - כל בוקר, לחם מיוחד בשם "מן" יורד מהשמיים! כל אחד יוצא ואוסף בדיוק את מה שהוא צריך ליום אחד. מי שניסה לאסוף יותר ולשמור למחר - האוכל התקלקל והסריח.

למה ה' לא נתן להם אוכל לשבוע או לחודש בבת אחת? למה כל יום מחדש? כי ה' רצה ללמד אותם - ואותנו - לבטוח בו כל יום מחדש. כל בוקר כשהיהודי יצא לאסוף את המן, הוא נזכר: "ה' דואג לי היום. ה' יהיה איתי גם מחר."

זה לימוד חשוב מאוד - לא לדאוג יותר מדי על המחר, אלא לבטוח בה' ולעשות את המיטב היום.

ילדים יקרים, ה' רוצה שנבטח בו כל יום מחדש ולא נדאג כל הזמן על מה יהיה מחר או בשבוע הבא. ה' רוצה שנתמקד בהיום, שנעשה את המיטב שלנו עכשיו ונבטח שהוא ידאג לשאר. ה' רוצה שנדע שכמו שהוא דאג לעם ישראל במדבר והביא להם מן כל בוקר, כך הוא דואג לכל אחד מאיתנו ונותן לנו כל יום את מה שאנחנו צריכים. אז כשיש לכם מבחן בעוד שבוע

"טו בשבט הגיע חג האילנות..."
שבת שלום ילדים מתוקים.

בטוח גם אתם שרתם את הכותרת: הנה טו בשבט בפתח, וכמובן אנו הילדים מחכים לכל הפירות שה' יתברך בירך אותנו בארץ ישראל. מחכים לאכול מחכים לברך את ה' ולהודות לו כמובן.

ליבי: אבל יש דבר שעלינו לזכור, והיא הלכה חשובה ביותר וקיום מצוה חשובה ביותר.

אתם בטוח שואלים מה היא? אז הנה יגל היקר שלנו יחכים אותנו.

יגל: תודה ליבי על שאת דואגת ליראת שמיים של הילדים היקרים. בפירות שאנו אוכלים, לא רק בטו בשבט אלא בכל השנה, צריכים לבדוק אותם מתולעים שחס וחלילה לא נאכל בטעות חרקים ותולעים. לכן נזכור ונבקש את עזרת ההורים או כל מבוגר שיבדוק בשבילנו את הפרי לפני שאנו מברכים ואוכלים. לא צריך להתבייש, להיפך זה רצון ה'.

וברצונינו לאחל לכם שתכניסו לפה רק אוכל כשר ונקי מחרקים ותולעים...

שבת שלום נטראה בעזרת ה' גם בשבוע הבא

ואתם מתחילים לדאוג ולפחד, תזכרו את המן ותתמקדו בלמוד היום במקום לדאוג על כל השבוע. אם אתם מודאגים מדבר מה שעוד לא קרה, תגידו לעצמכם "ה' דואג לי, אני אעשה את המיטב שלי היום". תזכרו שהמן ירד כל יום מחדש במשך ארבעים שנה במדבר, ואף פעם לא חסר, וכך גם ה' תמיד נותן לנו את מה שאנחנו צריכים. במקום לאסוף דאגות על המחר כמו מי שניסה לאסוף יותר מדי 'מן', תחיו את היום בשמחה ובבטחון שה' איתכם!

מצאו 10 הצל'ים

מהו

הפסוק למסע צפירה

הילד/ה הזוכה
אילה שמיר
מירושלים

תשובה מפרשת וישלח:

"כי במקלי עברתי את הַיַּרְדֵּן הַזֶּה"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

משכורתו נלקחה לכיסוי הנזקים. בסופו של דבר הבין כי שקר, גם אם נאמר מתוך שעמום, עלול להפוך לסיכון אמיתי.

לכן ילדים יקרים, עלינו לזכור שאין לשקר גם אם לפעמים אנחנו חושבים שזה רק בצחוק או בתור בדיחה. התורה הקדושה אוסרת עלינו לשקר בכל מצב כנאמר בפסוק "מדבר שקר תרחק". אך חוץ מאיסור החמור, האדם שמשקר לא יוכל לחיות לצד חבריו שכבר לא יאמינו לדברים היוצאים מפיו.

סיפורי צדיקים

לשקר אין רגלים

בכפר קטן חי נער שנטל על עצמו את האחריות לרעות את הצאן של כל אנשי הכפר באחו הסמוך ליער. העבודה היתה מבודדת ולא פשוטה, והוא העביר ימים שלמים לבדו עם העדר, רחוק מההמולה האנושית. השקט הארוך והחזרתיות העיקו עליו, וככל שחלפו השבועות כך גבר בו הרצון לשבור את השגרה. באחד הימים החליט להשתשע מעט, הרים את קולו וצעק כאילו סכנה ממשית מתקרבת: זאבים באים לטרוף את הצאן. אנשי הכפר נבהלו, נטשו את עיסוקיהם ורצו לעברו מצוידים בכל מה שמצאו. כשהגיעו גילו שהמדשאה שקטה, העדר רגוע, והנער מחייך לעצמו. הם חזרו לבתיהם נבוכים, אך לבסוף שכחו רגשותיהם. כעבור זמן מה חזר הנער על התעלול. שוב נשמעו זעקותיו, ושוב נענו אנשי הכפר. גם הפעם גילו שאין איום, רק נער מחפש תשומת לב. הם עזבו אותו בכעס גובר. ואז, ביום חורף קודר במיוחד, כאשר רוחות חזקות טלטלו את העצים

ועננים כהים כיסו את השמיים, התקרב לפתע זאב אמיתי מן היער. הנער נבהל וצעק בכל כחו לעזרה, אך אנשי הכפר התעלמו, משום שסברו שמדובר בעוד מתיהה. הזאב פגע בעדר, והנער נענש על מעשיו כאשר

נאמנת הבריאה

שמואל קוריב

השועל

השועל הוא יונק חכם וזריז, החי בטבע במקומות רבים בעולם, כולל בארץ ישראל. השועל מוכר בזכות פרוותו היפה, ונבו הארוך והשעיר, וחושיו החדים במיוחד.

שמיעתו החדה

אחד הדברים המפתיעים אצל השועל הוא חוש השמיעה המעולה שלו. הוא מסוגל לשמוע תנועות קטנות מאוד של בעלי חיים מתחת לאדמה, גם ממרחק גדול. בזכות זאת הוא מצליח למצוא מזון גם כאשר אינו רואה אותו כלל.

השועל אוכל מגוון רחב של מזונות: חרקים, פירות, מכרסמים קטנים ולעיתים גם שאריות מזון. היכולת שלו להסתגל לסוגי מזון שונים עוזרת לו לשרוד בתנאים משתנים.

לילי

השועל פעיל בעיקר בשעות הלילה. כך הוא נמנע מחום היום ומסכנות רבות. עיניו

מותאמות לראייה בחושך, מה שמעיד על חכמה מיוחדת שהטביע בו הבורא.

השועל נחשב לבעל חיים זהיר מאוד. הוא בוחן את סביבתו לפני כל תנועה, לומד מניסיון, וזוכר מקומות בטוחים ומסוכנים.

זנב פרוותי

לשועל זנב ארוך המשמש אותו לאיזון בזמן ריצה, וגם להתחממות בשעות הקרות. הוא עוטר בו את גופו כאשר הוא נח.

כאשר מתבוננים בשועל, אפשר ללמוד על חכמת הבריאה: כיצד כל תכונה ניתנה בדיוק, כדי לאפשר לו לחיות, לשרוד ולמלא את תפקידו בעולם שברא הקדוש ברוך הוא בחוכמה ובטוב.

ביחד נותנים לתינוקות

התחלה טובה

מכות הסיוע לתינוקות תלמוד תלמוד תלמוד

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרנות, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים | בואו להיות חלק <<< 03-8000-770

מרכז תינוקות
מטרנות ומוצרים
חיוניים לתינוקות

180 אברכים
לימוד תורה בכלל

סמינרי קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

שידורים חיים
לזיכוי הרבים בכל
רשתות המדיה

המסעדה
סיוע בארוחות
לזקקים

"יגל ליבי"
ישיבה לבעלי
תשובה

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

מדרשויות לנוער
מסגרות חיזוק

ביחד מאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

להצלחת משפחת קארו

להצלחת משפחת פישר

לעילוי נשמת עזרא בן שמחה

לעילוי נשמת אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה